

Henkilökuvassa **Kirsi Korhonen**

Betoni-lehden henkilögalleriassa on haastateltavana arkkitehti **Kirsi Korhonen** (s.1958 Lahdessa)

Syntymäpaikan, Lahden, kertominen saa Kirsi Korhosen hymyilemään. "Lahti oli kyllä syntymäpaikkani, mutta lapsuuteni ja nuoruuteni olen ollut espoolainen. Minä satuin syntymään Lahdessa, kun isäni sai valmistumisensa jälkeen ensimmäisen puolen vuoden sijaisuuden Lahdesta."

Kirsi Korhosen koti on nykyään Helsingin Jollaksessa. Työpaikka, *Arkkitehdit Kirsi Korhonen ja Mika Penttinen Oy*, sijaitsee puolestaan sananmukaisesti pääkaupungin keskustassa, Meritullintorilla. Ikkunasta näkyy meri ja melkein Kauppatorikin.

Samassa talossa, ensin ensimmäisessä, sitten toisessa kerroksessa toimisto on sijainnut perustamisestaan, vuodesta 2002 lähtien. Toimisto syntyi silloin luontevana jatkumona *Penttinen & Tiensuu Arkkitehdit Oy:lle*, kun molemmat yhtiökumppanit perustivat toimistot puolisoidensa kanssa.

"Tuomiokirkkoseurakunnan omistaman rakennuksen peruskorjaus oli meillä suunnittelutyön alla. Sopivasti vapautuneet toimistotilat olivat meille sijainniltaan täydelliset. Nyt olemme itse asiassa entisessä tuomiorovastin huoneessa", Kirsi kertoo neuvotteluhuoneessa.

Arkkitehti oli toiveammatti

Miten minusta tuli minä -kysymykseen Kirsin on helppo vastata arkkitehdin olleen aina toiveammattinsa. Piirtäminen oli mieluista ja matikkakin sujui hyvin. Tosin perusteet nyt hymyilyttävät. Lapsena ei hänen mukaansa tosiaankaan tiennyt, mitä työ oikeasti olisi.

Opiskelupaikka Otaniemessä arkkitehti-osastolla heltisi ensiyrityksellä. "Ehkä liiankin helppo ratkaisu espoolaistytölle, kun kotoa pääsi suoraan bussilla koululle", Kirsi hymyilee.

Ensimmäinen kesätyöpaikka heti ykköskurssin jälkeen oli Espoon kaupungin asema-kaavaosastolla. Sen jälkeen kesä- ja opiskeluajan työpaikkoja olivat helsinkiläiset arkkitehtitoimistot. Työpaikalla Kirsi tapasi opiskelijan loppuvaiheessa myös puolisonsa, arkkitehti *Mika Penttisen*.

"Kesät tietysti töissä ja osittain myös opiskelijan lomassa. Välillä kyllä keskityin opiskeluhinkin. Arkkitehdiksi valmistuin vuonna 1985. Nykyään näyttää siltä, että opiskelutahti on paljon tiiviimpää", Kirsi kertoo seurattuaan toimistossa työskentelevien opiskelijoiden tahtia.

Asuntosuunnittelun status on muuttunut

"Asuntosuunnittelusta olen ollut aina kiinnostunut. Toki minulla on muitakin kohteita, mutta vähitellen asuntosuunnittelusta on tullut isoin osa työtäni", Kirsi sanoo.

"Omana opiskeluaikanani asuntosuunnittelulla oli aikalailla erilainen status kun nykyään. Se ei silloin, eikä vielä 90-luvullakaan, ollut arkkitehtonisessa mielessä vetävä aihealue. Asunnot sinänsä kiinnostivat, mutta arkkitehtuuri ei. Sehän näkyi myös rakennetussa ympäristössä."

"Onneksi tilanne on parantunut. Esimerkiksi Helsingissä kaavoitus on nostanut asuinympäristön ja samalla asuntorakentamisen arvostusta. Asuntosuunnitteluun ja rakennettuun

I Omiksi suosikkikohteikseen Kirsi Korhonen sanoo juuri kohteet, joissa on saanut tehdä vähän enemmän. "Esimerkiksi raikasta asuntoarkkitehtuuria, jossa tehokkuus ei ole se kaikenkattava lähtökohta. Kohteet, joissa tehdään hyviä, ihmisen mittakaavaisia asuntoja".

Sirkka Saarinen

ympäristöön satsataan. Se näkyy myös meidän kohteissamme”, Kirsi toteaa.

Pienten asioiden kautta

Kirsi kertoo tulleen asunto-suunnitteluun pienten askelten kautta: ”1990-luvulla minulla oli oma toimisto kotona. Hoidin kahta poikaamme ja tein samalla esimerkiksi yksityistaloja ja ulla-koasuntoja sekä korjaussuunnittelua.”

Silloiset kohteet antoivat hänen mukaansa hyvän pohjan isompien kohteiden suunnittelulle: ”Pienten asioiden kautta on nähnyt yksityisuunnittelun tärkeyden. Minusta tuntuu, että suoraan isomittakaavaiseen asunto-suunnitteluun lähtevänä pitäisi monia asioita herkästi vakiona, pohtimatta niitä tarkemmin. Ainakin minulle isot kokonaisuudet avautuvat pienten asioiden kautta”, hän korostaa.

Vaikka asunto-suunnittelijana viihtyykin, Kirsi iloitsee muuntuyppisistäkin töistä: ”En halua urautua. Olen ollut pääsuunnittelijana esimerkiksi julkisten rakennusten peruskorjauskohteissa.”

Kuitubetonia parvekejulkisivuihin

”Aina kun on mahdollista tehdä jotain erityistä, se on mieluista”, Kirsi toteaa.

Se mieluinen voi olla vaikkapa viisi vuotta sitten valmistuneen Asunto Oy Lontoonkatu 9:n parvekkeiden kuitubetoniset julkisivut Helsingin Arabianrannassa.

Vuoden 2013 Betonijulkisivuarkkitehtuuri-palkinnon saanut kohde oli Helsingin kaupungin ja Saton järjestämän kutsukilpailun tulos.

”Yhdeksänkerroksiseen kohteeseen tuli paljon pieniä asuntoja ja sen myötä paljon parvekkeita. Halusimme niihin jotain erityistä. Haluamamme reikäkuviointin olisi voinut toteuttaa monella tapaa, kuten reiittämällä peltiä, tai painamalla lasiin. Mutta haimme massiivisempaa ilmettä. Keski-Euroopassa paljon käytetty kuitubetoni oli ollut mielessä jo aikaisemmin. Suomessa siitä ei ollut kokemuksia. Mietimme miksi ei, ja merkitsimme reiitetyn kuitubetonin kilpailuehdotukseen. Tietämättä tuolloin mistä sitä edes saisimme”, Kirsi kertoo kutsukilpailuvaihetta.

”Ei se ollut läpihuutojuttu. Vaikka esimerkiksi rakennusvalvonnalla ei ollut periaatteessa mitään kuitubetonia vastaan, paperityötä oli lupavaiheessa paljon”, Kirsi myöntää päänavaan sitkeyttä vaativan roolin. Myös rakennuttaja ja toteuttajat oli vakuutettava.

”Kohde onnistui hyvin ja on edelleen hyvässä kuosissa”, hän iloitsee.

Paikallavalua ja graafista betonia

Betonia Kirsi pitää monipuolisena, hienosti taipuvana materiaalina. ”Parhaimmillaan se on paikallavalettuna, jolloin sen jyhkeys pääsee oikeuksiinsa. Asuntokohteissa paikallavalua

ei kovin paljon pääse toteuttamaan. Itselläni on Sörnäisten rantatien asuntokohde, johon tehtiin hienot paikallavaletut pilarit.”

”Samassa kohteessa toteutettiin talojen julkisivuun graafisella betonilla *Tauno Palon* ja *Regina Linnanheimon* kuvat. Pitkä projekti alkoi jo vuonna 2006, jolloin graafinen betoni oli vielä varsin uutta.”

Kilpailuidea on prosessin alku

Osa töistä tulee toimistolle kutsukilpailujen kautta. Kirsi sanoo, ettei itse suhtaudu fanaattisesti kilpailujen tekemiseen.

”Vaikka kilpailuvietti kyllä herää ja kipinä syttyy, kun kohde tulee pöydälle”, hän sanoo.

”Jos kilpailun sattuu sitten voittamaan, prosessi on vasta alussa”, hän korostaa. ”Itse kypsyttelen asioita mielelläni pidempään kuin kilpailuissa on mahdollista. Jatkoissa ratkaisut yleensä kehittyvät huomattavasti.”

Entä mistä inspiraatiot?

”Mistä sattuu”, Kirsi nauraa. ”On tärkeätä nähdä mitä muualla on tehty. Järjestetyillä arkkitehtuurimatkoilla näkee pienessä ajassa monenlaisia kohteita. Toimistoon tulee myös paljon arkkitehtuurijulkaisuja. Niitä haluasi lukea enemmänkin kuin aika antaa myöten. Jos ajatus on lukossa, jo julkaisujen selailu saa aivosolut toimimaan.”

Omiksi suosikkikohteikseen Kirsi sanoo juuri kohteet, joissa on saanut tehdä vähän enemmän. ”Raikasta asuntoarkkitehtuuria, jossa tehokkuus ei ole se kaikenkattava lähtökohta. Kohteet, joissa tehdään hyviä, ihmisen mittakaavaisia asuntoja. Jonka tietysti pitäisi aina olla se lähtökohta”, hän huomauttaa.

Tekniikka ei ole itseisarvo

”Maailman pelastaminen on tärkeätä”, Kirsi naurahtaa kysymykseen energiatehokkuus-asioiden soveltamisesta arkkitehtuuriin.

”Mutta järkevästi ekologisesti ja luontoa säästävasti suunnitellen ja ajatellen. Tekniikka ei ole mielestäni suoraviivaisesti se joka pelastaa. Esimerkiksi ilmanvaihdoissa painovoimainenkin ilmanvaihto voi olla toimiva. Kaiken ei tarvitsisi olla koneellista. Myös lämmöneristysmääräyksissä paksuihin eristekerroksiin pakottaminen aiheuttaa herkästi ongelmia.”

Myöskään esteettömyyden toteuttaminen ei ole mustavalkoista. ”Tiukka normitus rajoittaa asunto-suunnittelua aika paljon. Tilallisuus kärsii varsinkin pienissä asunnoissa, kun kylpyhuoneista ja eteisistä on pakko tehdä ylisuuria suhteessa huonetiloihin”, Kirsi sanoo toivoen normituksen kevenevän.

Käsin vai koneella

”Onneksi lähdin aikanaan mukaan tietotekniikan hyödyntämiseen, piirrän tietokoneella,

tosin vain 2D:nä”, Kirsi vastaa kysymykseen arkkitehdin työvälineiden muutoksesta.

Kirsin mukaan tietokone on erinomainen väline asunto-suunnittelussa: ”Kun päästään mittamaailmavaiheeseen, se helpottaa suunnattomasti työskentelyä.”

”Mutta totta kai luonnostelen käsinkin. Sitä kautta on saanut rutiinin ajatella tiloja ja masoja kolmiulotteisesti. Jos piirtää pelkästään tietokoneella ja hakee sitä kautta kolmiulotteisuuden, ei välttämättä opi muodostamaan tilaa omilla aivoillaan”, Kirsi pohtii.

Töitä ei viedä kotiin

”Molemmat otamme kantaa asioihin. Mietimme kohteita yhdessä. Mutta molemmilla on omat projektit, joissa olemme pääsuunnittelijoina. Tällä hetkellä meillä on tosin yksi kohde Kalasatamassa, jota teemme yhdessä”, Kirsi kertoo arkkitehtipariskunnan työnjaon yhteisessä arkkitehtitoimistossa, jonka vahvuus on ollut pitkään noin kymmenen henkilöä.

Tavoite on, ettei kotona puhuta työasioista. ”Toki sitä on pitänyt opetella eikä se aina onnistu. Samoin kesäloma pidetään ja viikonloput pyritään viettämään ilman töitä. Hektisimpinä aikoina se ei tietenkään onnistu.”

Omakotiasumista

Mitä vapaa-ajalla? ”50-luvun omakotitalossa ja puutarhassa riittää kunnossapitoa. Varsinaisia mökkeilijöitä emme ole aikaisemmin olleet, mutta perintönä tulleella mökillä Hauholla on nytkin meneillään porrasremontti. Innostuimme tekemään metsätöitäkin”, Kirsi vastaa.

Vastapainona aivotyölle Kirsi nauttii liikunnasta. ”Sekä hikijumpasta että tanssillisesta jumppaamisesta, jossa täytyy miettiä askelkuviotakin.”

Sirkka Saarinen